

Szent II. János Pál pápa köztéri szobrának üzenete

A Kedves Olvasó, a debreceniek, a városunkba látogató turisták vagy bárki, aki erre jár, joggal teheti fel a kérdést: Hogyan értelmezzük Szent II. János Pál pápa egészalakos bronzszobrának üzenetét? Milyen lelki táplálékhoz juthat, és milyen szellemi útravalót kaphat a szobor szemlélője?

Szent II. János Pál pápa közteri szobrának elkészíttetésével az volt a célunk, hogy méltón megemlékezzünk arról az igen jelentős egyháztörténelmi eseményről, amikor a Szentatya első magyarországi apostoli útja alkalmával ökumenikus találkozóra látogatott Debrecenbe 1991. augusztus 18-án. A református Nagytemplomban tartott ökumenikus igeliturgián beszédében kiállt a katolikus egyház elkötelezetten képviselt egységtörekvései mellett. Nagy hatású beszédét követően, a Krisztusban hívő katolikusok és reformátusok kiengesztelődése jegyében koszorút helyezett el a protestáns gályarabok emlékművénél a Nagytemplom mögötti Emlékkertben. Erre a történelmi jelentőségű ökumenikus találkozóra, a Szentatya jövőbe mutató beszédére és az emlékoszlop megkoszorúzásának önzetlen, alázatos és testvéri gesztusára felfigyelt az egész világ. Nem sokkal később az afrikai Gambiában megjelent egy bélyegsorozat, amelynek egyik darabja a debreceni ökumenikus találkozót örökíti meg.

A szobor térbeli elhelyezése

Elsőként vegyük szemügyre Szent II. János Pál pápa szobrának térbeli elhelyezését!

A szobor a Szent Anna-székesegyház előtti lépcsősorát lezáró teraszon kapott helyet, a főbejáratától jobbra. Ezzel az elhelyezéssel a szobor mintegy párbeszédbe lépett a Szent Anna-templom alapítójának és a debreceni katolikus hitélet újrászervezőjének, gróf körösszegi és adorjáni Csáky Imre (1672–1732) váradí püspök, kalocsai érsek, bíboros és Bihar vármegyei örökös főispán szobrával. A templomalapító püspök szobrát 2015. július 26-án áldották meg. Azon a napon ünnepelhettük a 300. évfordulóját annak, hogy római katolikusok újra megtelepedhettek Debrecenben.

II. János Pál pápa alakjának dinamikus ábrázolása

Az alkotás vonalvezetéséből áradó lendület esztétikailag jól illeszkedik a székesegyház barokk stílusához. A korunkra oly jellemző dinamika, amely esetenként el is nyomja a stabilitás és statikusság értékeit, gyönyörű összhangban egyesül a szobor letisztult és harmonikus formavilágával.

- A dinamikus alakábrázolás emléket állít Szent Péter apostol 263. utódának, az egyetemes egyház világjáró főpásztorának és Róma utazó püspökének, aki bejárta a földgolyót, hogy küldetését, testvéreinek megerősítését a hitben Isten egész népe körében teljesíthesse. Ezt idézi fel a pápa alakjának íve és a lábak ábrázolása lépés közben.

A lépést idéző mozdulat

A lábak ábrázolása lépés közben arra emlékeztet, hogy csak vándorok vagyunk ezen a világon, zarándokúton járunk örök mennyei hazánk felé. Ezt a hitigazságot a Mindenszentek ünnepén elhangzó szentmise prefációját alapul véve az alábbi fennkölt szavakkal így vallhatjuk meg: *Mi valamennyien, akik a hit fényében a földi élet zarándokútját járjuk, nagy buzgósággal törekszünk a mennyei Jeruzsálembe, amely anyánk és végső célunk, hol megdicsőült testvéreink kórusa mindörökké magasztal téged.*

Lelki és szociális egészségünk érdekében jó azonosulnunk azzal, amit Szent Pál apostol így fogalmazott meg: *„A mi hazánk azonban a mennyben van. Onnan várjuk az Üdvözítőt is, Urunkat, Jézus Krisztust”* (Fil 3, 20), és *„Tudjuk ugyanis, hogy ha földi sátrunk leomlik, Istentől kapunk lakást: örök otthont a mennyben, amit nem emberi kéz épített”* (2Kor 5, 1).

A lépést imitáló lábak mintegy láthatóvá teszik azt is, amit 1978. október 16-án – a konklávé lezárultakor – Stefan Wyszyński, Lengyelország bíboros prímása mondott Róma újonnan megválasztott püspökének: *„Te fogod átvezetni az új évezredbe az egyházat.”* Ez a próféciával felérő cselekvési program végigkísérte Karol Wojtyła pápai szolgálatát.

Az új évezred küszöbét krisztusi reménységgel átlépve, a 2000. esztendő Nagy Jubileumát lezárva ezt írta II. János Pál Az Új Évezred Kezdetén című (Novo millennio ineunte) apostoli levelének 16. pontjában: *„(...) korunk emberei is azt kérik – nem mindig tudatosan – a mai keresztényektől, hogy ne csak »beszéljenek« Krisztusról, hanem bizonyos értelemben engedjék őt »látni« is. Vajon nem azt a hivatást kapta-e az Egyház, hogy Krisztus világosságát ragyogtassa fel a történelem minden korszakában, s hogy az új évezred nemzedékei elé is az ő arcát rajzolja elő?»*

A főpapi ornátus

A pápát olyan főpapi ornátusban (a szentmise bemutatásához szükséges díszöltözetben) ábrázolta a szobrász, amelynek visszafogott mintázata csak jelzésszerű,

és kidolgozása illeszkedik a pápa dinamikus testtartásához. Az ornátus megváltásunk ünneplését, a szentmisét idézi, a két részből, az Ige liturgiájából és az Eucharisztia liturgiájából álló, megbonthatatlan egységű istentiszteleti cselekményt. A szentmise *„az a csúcspont, mely felé az Egyház tevékenysége irányul; ugyanakkor az a forrás is, amelyből fakad minden ereje. Az apostoli munkának ugyanis az a rendeltetése, hogy mindazok, akik a hit és a keresztség által Isten gyermekei lettek, jöjjenek össze, az Egyház közösségében dicsérjék Istent, vegyenek részt az áldozatban, és vegyék az Úr vacsoráját”* (a II. Vatikáni zsinat konstitúciója a szent liturgiáról, 10.).

A pápai pallium

Az ornátus nyakrészén jól kivehető a pápai pallium, amely a görög *pallion* szóból származik, jelentése köpeny. Egykor valóban hosszú köpeny volt, ma már azonban kézzel szőtt keskeny stólává egyszerűsödött, amely a nyakat gallérként veszi körül, a mell, illetve a hát közepéig érő két szárral. A IV. század óta a pápa saját liturgikus viselete, és jelképezi legfőbb pásztori küldetését és kormányzati hatalmát, egyben emlékeztetve az elveszett bárányra, amelyet a pásztor vállára vesz (vö. Lk 15, 1-7); ezért bárányok gyapjából szövik. A pallium tehát a jó pásztor jelképe, aki gondját viseli nyájának (vö. Jn 10, 1-18).

Az infula

A pápa liturgikus főpapi öltözetéhez tartozik a püspöksüveg (mitra, infula). Eredetét kutatva megoszlik a történészek véleménye: egyesek szerint az ószövetségi főpapi viseletből (vö. Kiv 28, 4; 29, 6) fejlődött ki, mások szerint ókori, főként perzsa és asszír uralkodók süveg-szerű, olykor henger alakú, csúcsban végződő fejfedőjéből (camelaucum vagy phrygium), és a szabadság szimbólumának tekintették.

Az infula szimbolikus értelmezése III. Ince pápától (1198–1216) származik, aki szerint a két szarv az Ó- és Újszövetséget jelképezi, a hátoldalán lelógó két infula-szalag pedig a Szentírás betűjét, illetve szellemét.

Az előre nyújtott jobb kar

A szobrász II. János Pál pápát üdvözlésre emelt jobb karral ábrázolja. Az üdvözlés mellett a pápa alakja a székesegyház előtti profán tér irányába előrenyújtott jobbjaival háromszoros meghívást is közvetít felénk, kifejezve Péter apostol utódának misszióját, és emlékeztetve minden Krisztusban hívőt a személyes küldetésére.

Kiket és mire hív meg Péter utóda?

Az első meghívás valamennyi Krisztus-hívő megtérésére irányul hazánk újraevangelizálása érdekében, amelyet a pápa a Nagytemplomban megtartott ökumenikus igeliturgián beszédében így fejezett ki: „Nincs vesztetni való időnk az újraevangelizálás küldetésében. Ezért sürgős a keresztény egység művének előmozdítása, mivel »az a tény, hogy a kiengesztelődés örömhírének egymás között megosztott keresztények hirdetik, gyengíti tanúságtételünket« (Redemptoris missio 50). [...] A megtérés szelleme segít bennünket abban, hogy elvessük a másokról alkotott torzképeket és minden kísértést arra, hogy meghamisítsuk nézeteiket. Tudatára ébreszt majd bennünket annak a jónak, amit a Szentlélek cselekszik bennünk. A megtérés szellemében Krisztus minden követője képessé válik arra, hogy más keresztény közösségek tagjaira tárgyilagosabban, előítéletek nélkül tekintszen, hogy törekedjék alaposabb megismerésükre: úgy tekintse őket, ahogyan ők saját magukat. A megtérés szelleme elengedhetetlen ahhoz, hogy előkészítsük az utat kollektív emlékezetünk megtisztuláshoz, úgy, hogy az egység felé való haladásunk minden lépésében egyedül az igazság vezéreljen minket.”

A második meghívás Európa népeihez szól közös házuk (az Európai Unió) keresztény alapjainak helyreállítására és védelmére. Ez így hangzott el a pápa Nagytemplomban tartott beszédében: „Nem lehet tartós békére, igazságosságra, és az egyházak s a népek közti szolidaritásra épülő Európát létrehozni Jézus Krisztus és

Evangeliuma nélkül, amely »Isten üdvösséget hozó ereje« (Róm 1,16). Európának többnek kell lennie, mint közös megegyezéssel elfogadott érdekközösségnek. Népei igazában arra kaptak közös hivatást, hogy Krisztusban Isten gyermekeinek egyetlen nagy családját alkossák. A mai változások közepette különösen értékes a keresztények készsége arra, hogy közösen együtt dolgozzanak Európa keresztény alapjainak helyreállításában. Mindemellett a Magyarország és Európa előtt álló feladat nagyobb, mint mindaz, amit anyagi és kulturális erőinkkel megvalósíthatunk. Az imádság ezért életbevágóan fontos.”

A harmadik meghívást II. János Pál pápa ekként intézte minden jóakarátú emberhez 1978. október 22-én, beiktatási szentmiséjének homíliájában: „Ne féljete! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat! Nyissátok meg az ő üdvözítő hatalma előtt az államhatárokat, a gazdasági és politikai rendszerek határait, a kultúra, a fejlődés és a civilizáció széles mezőinek korlátait. Ne féljete! Krisztus tudja, hogy »mi lakik az emberben«. De egyedül Ő tudja ezt! Manapság az emberek nagyon sokszor nem tudják, hogy mit hordoznak magukban, lelük mélyén, a szívükben. Sokszor olyan bizonytalaná válik a földi élet értelme. Kételyek árasztják el az embert, és kétségbe is tud esni. Engedjéte tehát – kérlek benneket, alázattal és bizalommal kérlek –, hagyjátok, hogy Krisztus beszéljen az emberekhez. Egyedül nála vannak az élet, az örök élet ígéi!”

Krakomperger Zoltán

folytatjuk...

Nagyboldogasszony ünnepén...

Megható és egyedülálló ünnepet tartottak a debreceni Jézus Szíve templomban augusztus 15-én. Az ünnep kettős volt a templomba érkező hívek számára. Mint ahogyan Szegedi Kálmán atya a homíliában kérte, örvendezzünk szívből Mária Mennybevételének. S most egy 'bónusszal' lett megtoldva ez a kedves nap. Kálmán atya felavatta a tizenhárom Mária-lovagot.

A Mária-lovagok imaközössége eredetileg tizenöt főből állt. Időközben két testvér, Száz László és Cserenyák Gusztáv elhunyt.

A történelem folyamán több egyházi lovagrend (religio militaris) működött és működik manapság is. (Néhány lovagrend az ismertek közül: Máltai Lovagrend, Jeruzsálemi Szent János Lovagrend, Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend, Szent Lázár Lovagrend, a magyar alapítású Szent István Lovagrend.)

Az imaközösség nem lovagrendet képvisel, hanem a nevében is szereplő imádkozó közösséget, amely Máriát, Jézus anyját tekinti követendő példaképnek, és akinek a pártfogását kéri.

Ácsné Margitka néni volt a Szűzanya ösztönzésére ennek a Közösségnek a megálmodója, ötletanyja és megvalósítója. A mostani ünnepségen személyesen már

nem tudott részt venni – mert a napokban hunyt el 97 évesen –, de a magasságból figyelve bizonyára számára is örömnappal volt a mai. Bízva abban, hogy működésükkel a lovagok közvetítőként járulnak Krisztus Urunkhoz és Máriához a magunk és családjaink, egyház- és népszolgálatunk, nemzetünk számára esdik ki a kegyelmet.

A férfiakból álló imaközösség lovagjai felesküdték Máriára és a mindennapi rózsafüzér imádkozására. A családokért, a katolikus hit megőrzéséért és Magyarország keresztény gyökereinek megtartásáért tették felajánlásukat. Mivel különböző korosztálybeliek, ez bizonyítja, hogy az imádkozásnak nincs korhatára, s reményre ad okot, hogy a keresztény hit megmarad és örököződik a ma fiatal éveiket számlálók körében is.

Az ünnep hangulatát emelte Endrődi Sándor: *A celli búcsú* című verse, amelyet az egyik újonnan felavatott testvér, Mezősi Levente szavalt el. E könnyekig meghatározó idézet legyen a nap mottója:

„És szinte fel az égig harsog
A hál' adó ima:
»Hozsanna néked, Isten anyja,
Áldott Szűz Mária.«”

vRE

Szabadíts meg a gonosztól!

Az utolsó vacsorán Jézus az apostolokért így imádkozik az Atyához: „Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Hiszen nem a világból valók, amint én sem vagyok e világból” (Jn 17, 15-16). A gonosz, a gonoszság végig jelen van a Bibliában, és tapasztaljuk, hogy a történelemben is. Gondoljunk Káin esetére: nem volt elég óvatos és lelkébe lopakodott a gonosz. Irigység sugallta a tervét, és nem hallgatott az intésre, agyonütötte öccsét, Ábelt. Saul, a zsidók első királyát is megszállta a rossz szellem, benne is elhatalmasodott a féltékenységek Dávid iránt – akiről dicshimnuszok zengtek azután, hogy legyőzte Góliátot –, és lándzsájával le akarta szúrni a lantját pengető ifjút.

Sokakat megbotránkoztat még ma is a gyermekgyilkos Heródes király gonoszsága, aki megriadt, félt az újszülött kis Jézustól, és a bosszú, a hatalom féltése szörnyű tette sarkallta: megöletett 20-25 ártatlan kisfiút Betlehem környékén. Ám utolérte sorsa és szörnyű halált halt.

Az üdvözítő Jézus megtörte a gonosz hatalmát, de teljesen nem szorította vissza. Elgondolkodtató Jézusnak a konkolyról szóló példabeszéde: az ellenség szórt a konkolyt a búza közé, de a gazda, az Úr nem engedte a szolgáknak, hogy kigyomlálják, hanem hagyni kellett az aratásig – akkor kerül majd a tűzre (vö. Mt 17, 24-30).

Jézus isteni erővel és hatalommal űzte ki a gonoszt a megszállott emberekből, de volt eset, amikor azt mondta, hogy ez a fajta csak böjtre és imára megy ki (vö. Mk 9, 29).

Az apostolok is tapasztalták az ördög incselkedését, sőt hallották, amit az utolsó vacsorán iskarióti Júdásnak mondott Jézus, miután a bemártott falatot nyújtotta neki: „Tedd meg, amit akarsz!” Beleszállt a sátán, és éjszaka volt (vö. Jn 13, 27).

Szent Péter ajánlja a következőt kísértés idején: „Óvatossak és éberek legyetek! Ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár körül, keresi, kit nyeljen el. Szálljatok vele szembe a hit erejével, hiszen tudjátok, hogy testvéreiteket szerte a világon ugyanez a szenvedés éri” (1Pt 5, 8-9).

Szent Pál a tesszalónikaiakhoz írt második levelében ír a gonoszságról mint titokról, amit az isteni erő késleltet, hiszen a titok felfedése és a gonosz működésének megszüntetése a végidőkhöz van kötve. Ezt megelőzi még az evangélium hirdetése mindenütt és a zsidók megtérése. Az efezusi levélben a következőt mondja: „Erősödjetek meg az Úrban hathatós erejéből,

hogy helyt tudjatok állni az ördög cselvetéseivel szemben” (Ef 6, 10-11).

Szabadíts meg a gonosztól – imádkozzuk a Miatyánkban nap mint nap, de külön is kérjük az isteni erőt, hogy ne gyűrjön maga alá a hazugság atyja. Láthatjuk és tapasztalhatjuk, hogy a gonosz rombolja az életet, a jót, vizályt szít a testvérek között, hatalmat ígér és vagyont, de elfedi az igazságot vagy a hozzá vezető utat.

Nagyon kell imádkozni és összefogni a keresztyéneknek, őszintén, hogy el ne vesszen évezredek munkája. Nem elég abban bízni, hogy „velünk az Isten”, hanem emberileg is meg kell tenni a gonosszal szemben mindazt, ami tőlünk telik. A Szentírás tanítja, hogy az ördög is hiszi, hogy van Isten, csak nem engedelmeskedik, nem bíz benne. Ezért is említjük, hogy ne csupán ördögi hite legyen az embernek, hanem bízó és érett hit szükséges.

Láttam egy festményt az esztergomi Keresztény Múzeumban: Jézus a keresztre szegezve, és a vízszintes ágon kis ördögök üldögélnek, várják, mi lesz a vége. Nem tudták megállítani az Élet fakadását.

Az élet fakad ma és holnap is, de mindig kérni kell az élet Urát, hogy szabadítson meg a gonosztól.

Orosz Lőrinc
ny. plébános

Hitéleti statisztikánk

2021. január 1-től augusztus 31-ig

Keresztelés	77 fő
Házasságkötés	34 pár
Temetés	111 fő

Lapzárta!

Következő számunk 2021. november 28-án, Advent első vasárnapján jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2021. november 7-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A beküldött cikkek végén szerepeljen az írás szerzője. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kérjük, nem a szövegbe ágyazva!

Krisztusban Kedves Testvérek!

Mária édesanyjáról a Szentírás nem ad számunkra közvetlenül képet. Mégis különös ereje van az ősi hagyománynak, hogy Annáról és Joakimról, Szűz Mária szüleiről évről évre megemlékeznek az egyház.

Isten jósága és emberszeretete az emberségen keresztül vált megtapasztalhatóvá a világ számára. A Názáreti Jézusban velünk az Isten. Jézus születéséről beszámolnak az evangéliumok. Szülői szeretet veszi körül a felnövekvő Jézust. És egy erős asszony, Mária, Jézus édesanyja, aki nem csupán a szülés, a születés próbatételeit állja ki József támogatásával, nemcsak a Heródes előli menekülés gyötrelmeit éli át, hanem ott áll a kereszt alatt is, amikor kivégzik a fiát.

Az ember nem csak úgy, magától képes arra, hogy szeretetet sugározzon és megpróbáltatásokat tudjon elviselni. Mindenkinek szüksége van arra a szülői szeretetre, amelyben megtapasztalja a bizalom légkörét. Amelyben elfogadják. Szüksége van az otthonra, a családra, amely biztonságot ad számára. Amelyben fel tud nőni. Szent Anna ünnepén erre kell gondolnunk. A nemzedékekre, amelyek egymásból nőnek ki. Amelyek erősítenek, mintát adnak, hogy emberibb lehessen az élet.

Újra és újra megtapasztaljuk a történelem folyamán, hogy az embert a gonoszság erői meg akarják fosztani attól, amit ma divatosan úgy hívunk, hogy identitás. Ez a vallási közösségtől való elszakítással kezdődött. Felvilágosultnak mondták és mondják sokan azokat, akik hirdették, hogy a vallás magánügy. Nincs szükség vallási közösségekre. Nincs szükség egyházra. Ostobaság bármilyen vallási közösséghez való tartozás – az ember autonóm lény, csak gátolja a vallási közösség, hogy valóban azzá váljék, amivé ő lehet.

Majd a következő lépésben megpróbálták és megpróbálják kiszakítani az embert abból a közösségből, amit úgy hívunk, hogy nemzet. A nemzetköziség, az internacionalizmus jelszavával kiszakították és kiszakítják ma is az embert abból a megtartó közösségből, amelynek szerves része az anyanyelv, a nemzeti kultúra, az együvé tartozás érzése. Hogy bár széles a világ, „*a nagyvilágon e kívül nincsen számodra hely...*”

A legújabb lépés pedig a következő: egy a személyiségi jogokat az Isten helyébe tevő, magát demokratikusnak tartó korszellem elbizonytalanítja az embert saját magában: nem a születésem határozza meg, hogy

férfi vagyok-e vagy nő, az úgynevezett nemi identitás társadalmi képződmény, nem pedig velünk született adottság.

Ez a világ, amelyben ma élünk – Ferenc pápa megfogalmazása szerint – súlyos antropológiai deficitben szenved. Magyarul: nincs világos emberképünk. Nekünk, akik magunkat kereszténynek valljuk, keményen meg kell harcolnunk azért, hogy hűségesen követni tudjuk a számunkra egyértelműen kirajzolt, a Szentírás által közvetített rendet.

Az ember – bocsánat a kemény megfogalmazásért – nem haszon-állat. Születésünktől kezdve vágyódunk a teljesség után. Hitünk szerint az Isten képére és hasonlatosságára teremttettünk. Annak az Istennek vagyunk töredékes képmásai, aki teremtője ennek a világnak. Aki – miként a Szentírás élénk tárja – elrendezte ezt a világot. Aki a káoszból rendet teremtett. S aki ebbe az általa jól elrendezett világba belehelyezte az embert azzal a feladattal, hogy legyen gazdája, gondozója, művelője ennek a földnek. Hogy tartsa meg a teremtés jó rendjét. A teremtés jó rendjéhez pedig hozzátartozik, hogy tudom, hol a helyem ebben a világban. Tudom, hogy felelős vagyok. Hogy amit rám bízta, azzal el kell számolnom. Hatalmat kapott az ember a teremtés felett arra, hogy őrizze, hogy gazdagítsa. Szabadságot kapott az ember. S a szabadságával képes volt visszaélni: úgy gondolta, függetlenné válhat a Teremtőtől. Nincs szükség rá. Mindenható az ember.

Az emberi értelem képes föltárni a világ titkait. Választ keres megszámlálhatatlan kérdésre. De a legfontosabb, a leglényegesebb kérdésekkel kapcsolatban nem talál választ. Arra a kérdésre, hogy mindez miért van, arra, hogy miért létezem, amikor lehetne úgy is, hogy nem vagyok; arra a kérdésre, hogy miért éppen ezzel a tudattal létezem, miért ebbe a családba születtem, nem találok választ. Szembe kell néznem azzal a ténnyel, hogy igenis van titok, van misztérium.

Csodákra képes az orvostudomány, de életet teremteni nem képes. El tudjuk pusztítani az élő környezetünket, de életet teremteni senki sem képes. Itt meg kell állnunk. El kell tűnődnünk azon, hogy felelősek vagyunk mindannyian azért, hogy milyen emberképet adunk tovább az utánunk következő nemzedékeknek. El kell tűnődnünk azon, mit jelent az, amit úgy hívunk, hogy fejlődés. Elképesztő technikai, technológiai fejlődés.

désnek vagyunk a részesei. De vajon emberségünkben fejlődünk-e?

Az ember hatalmat kapott. Az egyik legnagyobb kísértés az ember életében a hatalom kísértése. *„Ha tud valamit valaki, / Mesteri bölcsét, újszerűt, / Van, ki a jóra, van, ki gonoszra tör vele”* – olvassuk az ókori drámában, Szophoklész Antigoné című művében. Az embernek szabadsága van, és állandóan választania kell. A hatalom birtoklásának nem lehet a célja a vetélytárs, a másik ember elpusztítása. És a hatalom megszerzésének mindig a köz javát kell szolgálnia – hazugság nélkül.

Az Isten teremtette világ rendjét próbálja megváltoztatni napjainkban az ember. Egy Isten nélküli világot akar fölépíteni, amelyben mindennek mértéke az ember, – pontosabban: ami itt és most az érdeken áll. S közben elképesztő próbálkozásokat tesz arra, hogy az ember-alkotta jogrendre hivatkozva leszavazza a teremtés rendjét.

Hogy mi az élet és mi nem, arról szavazni nem lehet. Mindenkinél egyformán természet-adta joga, hogy éljen. Ez a jog megilleti a már megfogant, de még meg nem született embert, és megilleti a már semmi hasznát nem hajtó öreget is. Amikor személyiségi jognak tekintjük a megfogant élet fölötti rendelkezést, aligha nem nagyon távol járunk a teremtés rendjétől.

Szent Anna ünnepén el kell gondolkoznunk, milyen az emberképünk. El kell gondolkoznunk azon, vajon joga van-e a társadalomnak elvenni a szülő jogát és kötelességét a gyermekek nevelésével kapcsolatban. Kemény kihívásokkal kell szembenéznünk, amikor furcsa érdekek éppen demokratikus jogokra hivatkozva próbálják megfosztani az embert attól, ami biztonságot tud adni az életének. Szent a család, amely szeretetkapcsolat, és egy férfi és egy nő holtomiglan-holtáiglan tartó életközössége. Elfeledkezünk arról, hogy egy gyermeknek joga van családban felnőnie. Tisztában vagyunk azzal, hogy vannak megfontolandó kivételek. De semmiképpen sem tekinthetjük normatívnak, követendőnek azt, ami rendkívüli.

A család több, mint apa-anya-gyermek kapcsolata. Egymásba fonódó generációk, nemzedékek tudnak csak olyan társadalmat felépíteni, amelyben valóban lehetséges az emberhez méltó élet. A nagyszülők – a szülők szülei – ugyanúgy hozzátartoznak a családhoz, mint a gyermek. S nem mindegy, milyen mintát lát a felnövő gyermek: hogyan gondozzák a szülei a nagy-

szülőket. Az egymásért való felelősség, a szolidaritás és a bizalom legelső megtapasztalása a családban történik. S ha nem tekintjük szentnek a családot, lehetetlenné válik a társadalom élete, és reménytelenné válik a jövő.

„Az idős kor Isten ajándéka” – figyelmeztet bennünket az Életvédő Pápai Akadémia legújabb dokumentuma. *„Nem fogjuk föl, hogy ha elszigeteljük az idős embereket és másokra bizzuk őket anélkül, hogy a család megfelelő és szerető gondoskodását megkapnák, azzal maga a család lesz szegényebb. Ezen túlmenően a fiatalokat is megfosztjuk attól a szükséges kapcsolattól, ami gyökereikhez fűzi őket és megadná azt a bölcsességet, amit az ifjúság magától nem érhet el.”*

Szent Benedek különösen is figyelmezteti a szerzeteseket: a fiatalabbak az idősebbeket tiszteljék, az idősebbek a fiatalabbakat szeressék. Tudomásul kell vennünk a különbözőségeket, és a különbözőségben rejlő értékeket. Nekünk, akik idősebbek vagyunk, nagy a felelősségünk, hogy életünk hiteles igazodási pont lehessen a fiatalabbak számára. Ha nem képmutatóan élünk, akkor tiszteletre méltókká válunk. A fiatalokban pedig bízunk kell, nem felejtve el a mi fiatal kori botlásainkat, útkeresésünket.

Jézus emberi életének megvolt az emberi háttere. Az őt világra szülő Mária, a róla és Máriáról gondoskodó József. És ott voltak mögöttük az idősebbek, akik előttük jártak.

Nagyon nagy a felelősségünk. Felelős a család, felelős az iskola, felelős a mindenkori közhatalom, a politika. Nem mindegy, hogy feléljük-e az életet úgy, hogy csak magunkkal törődve lehetetlenné válik a jövő.

Mindannyian, akik valamiképpen Krisztushoz kapcsolódunk, felelősek vagyunk az Isten országáért, amely már megkezdődött közöttünk. Az igazságosság, béke és az öröm országáról van szó, amelynek eljöveteleért és kiteljesedéseért minden nap imádkozunk.

A 128. zsoltár áldása, jókívánása: *„Lásd meg fiaidnak fiait!”* – fordítva is kell, hogy elevenen éljen közöttünk: Becsüld meg apádnak apját, anyádnak anyját, és légy hálás az öregekért, becsüld meg a nagyszülőket!

Mária édesanyjának, Szent Annának közbenjárását kérve legyen áldás életünkön, családjainkon, hazánkon, legyen áldás az önmagába gabalyodó Európán és az egész emberiségen!

Szent Imre herceg legendái

Nyugodtan mondhatjuk, hogy Szent Imre az egyik legismertebb magyar szent a magyar emberek körében. Azonban nevén és származásán kívül a legtöbb ember (beleértve magamat is, aki e sorokat írja) szinte semmit nem tud. Azt szinte mindenki tudja, hogy Szent István királyunk és Gizella királyné fia, a magyar trón várományosa. Még az is köztudott, hogy neveltetésére rendkívül nagy gondot fordítottak. Gelért püspök 7 éven keresztül tanította, elvégeztette vele a kor legmagasabb iskolai fokozatait. A tudományok mellett a vallásba, valamint a papi élet rejtelseibe is beavatta. Majd 15 éves korától atyja mellett nevelkedett, ahol az államirányítás tudományát, a hadvezérséget, a diplomáciát sajátította el.

Azt azonban, hogy milyen ember is volt ő valójában, talán a ránk maradt legendáiból lehet a legjobban megismerni:

„Szent Imre megelégedett kevés alvással. Minden éjjel, amikor a többiek már lefeküdtek, ő – mint királyi sarjhoz illik – maga előtt két gyertyával világított, Istennek zsoltárokat énekelve virrasztott, és mindegyik zsoltár végén szíve töredelmével kért bocsánatot. Ezt atyja óvatosan, sőt titokban a fal repedésén keresztül gyakran megfigyelte, de családjából senkinek se akarta tudomására hozni.

Mindezekkel kapcsolatban meg kell fontolnunk, milyen kegyesen, milyen irgalmasan gondoskodott Isten gyengeségünkről, mert az igaz élet szabályát nemcsak szóban oktatja nekünk, hanem követésre a szent férfiak életét is – mint egyenes utat – élénk tárja.” [1]

És valóban, meggyőződésem, hogy nekünk, magyaroknak nem kell a szomszédba mennünk ahhoz, hogy olyan emberek életére találjunk, akik életútja kimagasló és követendő példaképként állhat előttünk.

Egy másik történetben ezt olvashatjuk: *„Egyszer, amikor Szent István király fiával együtt imádkozni jött Szent Márton egyházába, amelyet Pannónia Szent Hegyén alapított és a szerzetesek kiváló közösségével ékesített, a király, ismerve gyermeke jeles érdemeit, azt a tiszteletet adta fiának, amely őt illette. Amikor ugyanis az említett testvérek körmenetet tartva kivonultak a király köszöntésére, tiszteletből fiát küldte előre a köszöntésre. A gyermek Imre pedig eltelve Szentlélekkel, ahogy az isteni kegyelem kinyilatkoztatása mindegyikük érdemeit megismertette vele, kinek-kinek egyenlőtlenül osztotta a csókokat. Az egyiknek ugyanis egyet, a másiknak hármat, egy harmadiknak pedig ötöt, végül egynek hét csókot adott egymás után. Ezt – bár a többiek is észrevették –*

Szent István király szótlánul megcsodálta, a mise végén azonban bizalmas beszélgetésben gondosan megtudakolta tőle, miért osztotta egyenlőtlenül a csókokat. Szent Imre akkor mindegyikük érdemeit felsorolta atyja előtt, tudniillik, hogy ki-k mennyi idő óta tartott ki a megtartóztatás érényében. Azt mondta, hogy ő ezen megfontolás alapján adott egyeseknek több, másoknak kevesebb csókot, és állította, hogy akit hétszeres csókkal halmozott el, az szűzi életet él.

Ő, minden erényt felélesztő kegyelem, ki természetünk korlátait bőségesen meghaladod, s a mély titkokat kinyilatkoztatod a kicsinyeknek (vö. Mt 11, 25)! Te voltál Szent Imre mestere, te adtál neki szabad bepillantást

mások rejtett dolgaiba! S ennek a belső kinyilatkoztatásnak a megléte pedig így vált ismertté benne.” [1]

Engem személy szerint a legjobban a következő történet érintett meg és csodálkoztam rá, hogy mekkora ember is volt valójában Szent Imre:

„Volt ugyanis egy Konrád nevű és német nemzetiségű ember, akit bűneinek utálatos terhe annyira nyomasztott, és akkora szégyen ért, hogy szinte búzlott, mint sírjában a negyednapos halott. De mivel az, aki Lázárt feltámasztotta a testben (vö. Jn 11, 1-44), naponta támasztja fel a bűnösöket lélekben, az említett bűnöst sem hagyta a bűnök mélységében, hanem hogy megtudja, mekkora nyomorúság övezi, lelki szemeit megnyitotta a töredelem útján. Ez aztán Szent Péter helytartójához, Hildebrandhoz jött, aki akkor a római székhelyen ült. Elkövetett bűneinek sebeit felfedte, és elégtétel kiszabását kérve kereste lelke orvosságát. A pápa azonban eladdig nem hallott bűnei sokaságán elámulva, miután a dolgot jól megfontolta, a sebet elégtétel kiszabásával nem gyógyította meg. De mégis, nehogy reményét veszítve kétségek között hanyódjék, tanácsával megerősítette a bűnöst. Ezért aztán páncélt adott rá, és azt öt vaslánccal körülkötötte, hogy erősebben tapadjon testéhez. És átnyújtott neki egy levelet, amire gyónását írta, majd viasszal lezárta és saját gyűrűs pecsétjével lepecsételte. Figyelmeztette és buzdította őt, hogy keressen meg minden helyet, ahol szentek nyugszanak, hogy így ott az isteni kegyelem a szentek közbenjárására meglátogassa. Az isteni látogatásnak pedig az lesz a jele, hogy egyszer a láncok elszakadtával a páncél darabokra szakad és a levél semmi írást sem tartalmaz.

Eltávozva tehát ez az ember igen sok szent nyugvóhelyére zárandokolt el. Legutoljára Jeruzsálemben, az Úr sírjához ment, és ott remélt irgalmat attól, aki meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket (vö. Zsolt 146, 3). De az Úr nem mutatta meg rajta erejét az erős városban (vö. Zsolt 30, 22), hogy Szent Imre dicséretére és dicsőségére őrizze azt.

Eközben ismertté vált Szent Istvánnak, Pannónia királyának híre. A sírjánál naponként történetek csodák. Zárandokútja végén az előbb említett férfi Fehérvárra ment, ahol Szent István testét eltemetve tisztelték. És mivel Isten ereje és a kiváló király közbenjárása másokban megnyilvánult a gyakori csodákkal, ezt a férfit pedig páncélja egyre inkább szorította bilincseivel, magában esküvel fogadta, hogy a templomból nem távozik addig, míg az Úr meg nem mutatja rajta, hogy előtte mennyi érdeme van Szent Istvánnak.

Az történt azonban, hogy amikor a nap hatodik órája volt, ez az ember teste túlságos meggyötrésétől és szíve töredelmétől a templomban elaludt. Álmában aztán megjelent Szent István, és így szólt hozzá: »Kelj fel, s Isten előtt ne az én érdemeimben bizakodj, mivel nem vagyok elég ahhoz, hogy érted közbenjárjuk. Menj hát fiamnak, Szent Imrének a sírjához, ő legyen a közbenjáród. Ő az, aki szűzi életével tetszett az Istennek, aki nem szennyezte be ruháját, és követi a Bárányt, ahová csak megy. Ő is azok közül való, akik az Isten trónja előtt új éneket énekelnek, amit senki sem tanulhat meg, csak az, aki szűz« (vö. Jel 14, 3-4). És így még ugyanabban az órában álmából felkelve Szent Imre sírjához sietett, amely ugyanabban a templomban volt. S amikor ott leborulva imádkozott, a bilincsek széttörttek, és a páncél hirtelen sok darabra szakadva a földre hullott. A templomban sokan csodálkoztak azon, mitől volt ekkora vascsörömpölés keltette zaj. Miután pedig a dologra fény derült, a papság és a nép összegyülekezett, a pápa pecsétjét, amit ez az ember már régóta hordozott, Fábián kancellár, ezen templom igazgatója feltörte, és a levél belseje kitárult, de benne az írás semmi nyoma sem látszott.

Akkor aztán az összes jelenlevőkből kitört Isten és Szent Imre dicsérete, és hogy ez a nagy jótétemény emlékezetes maradjon, amit csak láttak és hallottak a dologról, László királynak, aki abban az időben Pannónia uralkodója volt, az ország összes püspökének és főemberének tudomására hozták. László király pedig, aki tudniillik az isteni vallást gyakorolta, miután zsinatot hívott össze és háromnapos böjtöt hirdetett, november 5-én Szent Imre testét tisztelettel felemeltette. Ezen a napon később hitvallója érdemeit a csodák nagy erejével hirdette a mi Urunk Jézus Krisztus, aki az Atyaistennel él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.” [1]

Én kevés ennél meghatóbb történetet hallottam, olvastam eddig életemben. Remélem, hogy a Kedves Olvasóban is legalább akkora hatást vált ki e történet, mint bennem. Kívánom, hogy az isteni kegyelem a magyar szentek életének megismerése által formálja mindannyiunk életét, és alakítsa olyanná, hogy alkalmassá váljunk Isten boldogító színe látására!

Papp Ferenc

Hivatkozás

- 1 Szent Imre herceg legendája. Ford. Érszegi Géza; az Árpád-kori legendák és intelmek-ből. Szerk. Érszegi Géza. Bp. 1999. 297.

Küzdelem Magyarorszáért a szivárvány tengerben

A szivárvány világvallássá vált, kisajátítva család módon az eredetileg Isten és ember közötti szövetség jelképét. Ez a világvallás a toleranciát tűzi a zászlójára, amely szót hamis módon használnak az LMBTQ lobbi homoszexuális és transz propagandára. Ahogy a müncheni stadiont előzőnlötték a szivárvány zászlók, a magyar gyermekvédelmi törvény bojkottálására, úgy árasztja el a világot a szivárvány nevében aláírt tiltakozás Magyarország ellen. Az EU 27 tagállamából 16 írta alá azt a közös levelet, mely elítéli a pedofil és meleg propaganda ellenes magyarországi törvényt. Milyen országok szolgálják az új vallást? Az aláírók a következők: Belgium, Dánia, Németország, Észtország, Írország, Görögország, Spanyolország, Olaszország, Ciprus, Lettország, Luxemburg, Málta, Hollandia, Finnország és Svédország.

Vagy nagyon rosszul csinál valamit a magyar kormány, hogy a világ fele ellene fordult, vagy pedig hősként véd olyan értékeket, ami mellett csak kevesek állnak ki ebben a liberális tengerben. A futballistáink küzdelme és eredménye leképezi a magyarországi helyzetet. A meccs előtt 12 000 szivárvány zászlót osztottak ki a németeknek, hogy bojkottálják Magyarországot. Szivárvány rengetegben kellett harcolniuk világ bajnok csapatokkal, ahol a valóságban is, két vezető liberális demokráciáról van szó, mert a franciák és a németek mutatják az új utat a világvallás eszmeiségében. A fiúk hősieken harcoltak, és döntetlen lett az eredmény, azért mégsem lett övék a dicsőség. A világban is döntetlenre áll a helyzet, mert a magyar kormány, bár nagy az ellenszél, jól védi a keresztény értékeket, a határt, a családokat, és folytonosan hártja a gender, LMBTQ és homoszexuális propaganda támadásait. A fiúk is jól védtek, jószerivel végig vezettek, végül a híres élvonalas csapatok nem bírtak velük. Szégyenletesen, időhúzással taktikáztak, hogy megőrizték döntetlenüket a világ bajnok németek. Szimbolikusan ez a helyzet a szivárványvallás hívei, a liberális demokráciák és a magyar keresztény értékvédelemben küzdő illiberális demokrácia párharcában.

Az értékvédelem is éppen ilyen jó a magyar kormány részéről, hiába küzdenek ellene, az EU nem bír vele. Így aztán előjönnek a farbával, előveszik megint a jogállamisági eljárást. Ezt most 13 EU-s ország szorgalmazza, mert országunk úgymond nem képviseli a liberális demokrácia értékeit. Már régen kitalálták a szavakat, ami-

vel elítélhetnek bennünket, a gyerekek védelmét homofóbiának nevezik. A homoszexualitás népszerűsítését pedig felvilágosításnak hívják. Legfőbb vád, hogy sérül a tolerancia, sérülnek a nemi kisebbségek jogai, mert a kormány nem engedi a felvilágosítást. Jól figyeljünk a szavakra! Ez a legfőbb fegyverük: a szavakkal való manipuláció. Gyűlöletbeszédnek mondják a hagyományos családok és gyerekek védelmét, és van-e jóérezésű ember, aki ez ellen ne kelne ki. Mármint a gyűlöletbeszéd ellen. Aztán egyenlőség – szabadság a másik szópáros, amit használnak, ezt is hamisan. És ki lenne az, aki ne állna ki az egyenlő emberi jogok és a szabadság mellett? Azt hazudják ugyanis, hogy ezt nálunk nem kapják meg a nemi kisebbségek, amivel sok jóérezésű embert megtévesztenek. Így aztán arra kényszerül a kormány, hogy mint a fogyatékosoknak magyarázza százszor, meg ezerszer, hogy nálunk nem sérülnek sem a homoszexuális, sem a transzneműek jogai, a törvény előtt mindenki egyenlő, nem korlátozza senki a párkapcsolatukat, munkavállalásukat, nem zárja senki börtönbe a nem megfelelő nemi viselkedés miatt, mint ahogy erre a világban van precedens. Bárkinek lehet élettársi kapcsolata, szó sincs semmiféle retorzióról, így aztán sem a szabadság, sem az egyenlőség nem sérül. Csúpan a gyerekeinket akarjuk védeni a népszerűsítés ellen, ahogyan ezt a szivárvány világvallás országaiban már régóta teszik. Sokáig keringett az interneten egy kanadai anyuka írása, aki leírta, milyen következményekkel jár az a híres felvilágosítás, ahol részletesen bemutatják a gyerekeknek milyen természetes és jó és miből áll egy azonos nemű kapcsolat. Az anyuka azt vette észre, hogy az iskolából hazatérő fia és barátja nem mer egymásra nézni. Rendkívül furcsán viselkedett a két addig harmonikus baráti viszonyban lévő gyerek, kerülte egymás tekintetét, szorongtak és szégyenkeztek, mert „felvilágosításon” vettek részt. Ezt akarják a mi gyerekeinknek is: már óvodától kezdve bevezetni őket a maszturbálás rejtelseibe (ENSZ tervet), az azonos nemű kapcsolatokat „szépségébe”, a nemváltó műtétek nagyszerűségébe. Ez ellen küzd az elhíresült törvény, hogy gyerekeinket megvédje, és ez ellen kelt ki a világ, és újra szóba kerül a pénzügyi alapok megvonása, ha az ország nem áll be a sorba.

A szexuális tolerancia nevében akarnak ilyen életvitelt népszerűsíteni, azaz megrontani a gyerekeinket. Másik szó, amit kitaláltak: a kirekesztés, amivel vádol-

ják az országot, és szövetkeznek, hogy tenni kell valamit a kirekesztés ellen, amit elkövet az ország. Van, aki magyar provokációnak nevezi a gyermekvédő törvényt, amivel Magyarország átlépett egy határt, amit meg kell torolni. Csakhogy nem bírnak velünk, ahogy a fiúk küzdöttek a vezető focista csapatok ellen, úgy küzd az ország a vezető liberális világvallás ellen, hogy az országba be ne jöjjön. Vannak azért társaink: főként Lengyelország, de a V4 is, egy erős Közép-Kelet európai szövetségről beszél. Erősíteni kell ezt a szövetséget, mert többen erősebbek vagyunk.

Hiába beszélnek európai értékközösségről, amin a liberális elhajlásokat értik, nincs egység, mert Közép-Kelet Európa ellenáll nagyobb vallásossága és ennek megfelelő értékválasztása okán. A küzdelemben pedig élen jár Magyarország. Nemhiába tüntette ki Orbán Vik-

tort anno II. János Pál pápa, azt mondva neki: „Nem azért kapod, amit eddig tettél, hanem amit ezután tenni fogsz”. Most van itt ez az idő, a tettek magukért beszélnek.

Ha látnák magukat a Magyarország ellen aláíró országok egy külső szemmel, például a Szentlélek által megvilágítva! És ha látnák magukat egyes ellenzéki politikusok, hogy milyen ügyet képviselnek olyan agreszív és arrogáns módon, térdre borulnának. Sok esetben az emberi vadság, a barbárság, az emberi egó és téves képzetek, mint a szivárványvallás uralkodik rajtuk. Bárcsak látnák meg, mire adják magukat! Ettől meg kellene tisztulnia a világnak és hazánkknak is. A szivárványvallás letérdelés az ördög előtt.

Álljunk Isten ügye mellé, mondjon bármit is a világ!

Pók Katalin

Bemutakozás

Szidor János vagyok, 1996-ban születtem és Mezőladányból származom, van két öcsém és egy húgom. A szomszéd lány ösztönzésére kezdtem el járni vasárnaponként szentmisére. Szüleim nem voltak túlzottan vallásosak, sőt, még vasárnapi keresztényeknek sem lehetett őket mondani – persze azóta ez már másképpen van.

A szomszéd lány kellett hozzá, hogy megismerjem Istent! Ahogy egyre többször jártam templomba, elkezdtem ministrálni, szolgálni az oltár körül. Sokszor hallottam a helyi öregektől azt a bizonyos mondatot, hogy: „Olyan jól nézel ki az oltár mellett, nem akarsz pap lenni?” Persze, akkor még mit sem sejtettem az egészről, nem tudtam hová tenni ezt a kérdést, ezért nem is foglalkoztam vele. Újkenézbe jártam általános iskolába, középiskolai tanulmányaimat pedig a kisvárdai Szent László Katolikus Szakközépiskolában végeztem informatika szakon.

Középiskolai éveim alatt jött újra elő a papság gondolata bennem. Beszéltem erről a plébánosommal, Németh János atyával, aki elmagyarázta nekem, mivel jár ez az életforma, hol kell tanulnom. Hivatásom fejlődéséhez, kialakulásához hozzájárult az otthoni vallásos környezet, és az iskolában tapasztalt vallásos lelkület a nevelők részéről. Többször végig gondoltam magamban, milyen hivatás lenne az, amelyet teljes szívből tud-

nék követni. Így jutottam el végül arra a döntésre, hogy pap szeretnék lenni, igent mondok Isten hívására. Mátészalkán találkoztam Bosák Nándor püspök atyával, ott adtam át neki jelentkezésemet. Az akkori beszélgetés püspök atyával nagy hatással volt rám, úgy éreztem, megerősítést kaptam abban, hogy Isten valóban ezt az utat szánja nekem.

Diakónusi gyakorlati félévemet itt töltöttem a Szent Anna Plébánián, ahol betekintést nyerhettem az egyházközség életébe. Miután 2020-ban Palánki Ferenc püspök atya felszentelt, első szolgálati helyemnek a nyíregyházi, Magyarok Nagyszonya Plébániát jelölte ki, ahol először Felföldi László, utána pedig Csordás Gábor atya mellett végeztem lelkipásztori feladataimat. Hálás vagyok az ott eltöltött egy évről.

Most pedig visszatekintve az elmúlt évekre, bátran merem mondani, hogy biztos a hivatásom, Isten valóban erre a szolgálatra hívott. Akármilyen nehézség is ért eddigi életem során, és még fog is érni hátralévő életemben, tudom, hogy Ő mindig mellettem van és segít engem.

Kérem, hogy imádkozzanak értem, hogy felelősségteljesen eltudjam látni mindazon feladataimat, amelyekkel az egyházközséget szolgálom és követni tudjam Isten akaratát életemben.

Szidor János káplán

Az orgonánk felújításáról

Székesegyházunk Aquincum-orgonáját Bosák Nándor püspök atya áldotta meg 1993. december 12-én a 10 órai szentmisén. Dobos Mihály kántor úr javaslatát felkarolva 2017. augusztus elején döntést hoztam arról, hogy jótékonyági hangversenysorozatot indítunk orgonánk továbbfejlesztésére. A hangversenysorozat első alkalma 2017. augusztus 14-én, hétfőn volt, amikor a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kara Orgona Tanszakának hallgatói adtak koncertet. Közreműködtek: Kozák Bence, Péter Veronika, Czapák Attila és Radnai Tamás. Felkészítő tanáraik voltak: Király Csaba, Kovács Szilárd és Varga László. A hangversenysorozat második alkalmán, 2017. szeptember 17-én Jakab Hedvig adott koncertet, a sorozat utolsó alkalmán 2020. július 12-én pedig Mészáros Zsolt Máté ült orgonánk játszózóasztalához. Az orgona regiszterbővítésére meghirdetett jótékonyági koncerteken gyűltek az adományok.

Az egyházközségi képviselőtestület tagjai 2018. szeptember 9-én megkapták az orgona továbbfejlesztéséről szóló árajánlatot, amely tartalmazta az elektronika, a játszózóasztal és az új regiszter, a Trompeta real, valamint a harmadik manuál új regisztere, az oboa beépítését. Mindez 15 millió 637 ezer 510 Ft-ot tett ki. Az árajánlatot a szeptember 19-i ülésen megvitattuk, és projekt támogató határozatban elfogadtuk.

Annak érdekében, hogy meglegyen a szükséges pénz, a 2019. szeptember 18-án az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt pályázaton pályáztunk, és – a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. közreműködésével – 3 millió Ft-ot nyertünk az orgonafelújítási munkákra.

Az orgonafelújításról szóló vállalkozási szerződést az Apertum Tervező Iroda Kft.-vel 2020. január 21-én aláírtam. Ezzel megindulhatott az előkészítő munka az Apertum budapesti műhelyében.

Az egyházmegyei felújítási alapból megpályáztam 10 millió Ft-ot, amelyet el is nyert egyházközségünk. Ezzel minden pénzügyi bizonytalanság megnyugtatóan rendeződött.

A felújítási munka első üteme: a teljes elektronikai bővítés és az új Trompeta real 8-4'-es regiszter beépítése 2020. december 16-án befejeződött, az eredetileg tervezett határidő előtt két nappal. Ezután megkezdődhetett a munka 2021. március 19-ig tartó második üteme. Az eredetileg tervezett határidő előtt nyolc nappal, tehát március 11-én Kiss Zoltán és Pour László befejezte az orgona korszerűsítését a terveknek megfelelően.

2021. június 4-én a 18.00 órakor kezdődő hálaadó szentmisén Palánki Ferenc püspök atya megáldotta székesegyházunk felújított Aquincum-orgonáját. A szentmise után Kovács Szilárd Ferenc orgonaművész orgonavató koncertjén vehettünk részt.

Orgonánk továbbfejlesztésének eredményes befejezéséig két és fél éves küzdelmes út vezetett, amelyen a gondviselő Isten elkísért minket. Őt illeti hálaadásunk, nagylelkű adományozóinkat pedig köszönet.

Szívből kívánom, hogy továbbfejlesztett orgonánk használata – akár liturgián vagy egyéb áhítaton, akár koncerteken – dicsőítse az Istent, és szerezzen híveinknek valamint a hozzánk betérőknek számos kegyelmi élményt, hiszen „*hangja csodálatos módon tudja fokozni a liturgia ünnepélyességét és a lelket nagy erővel emeli Istenhez és az égiekhez*” (a II. vatikáni zsinat liturgikus konstitúciójának 120. pontja).

Krakomperger Zoltán

Egyházmegyei ifjúsági tábor

HIRDESD AZ EVANGÉLIUMOT, ÁLLJ VELE ELŐ, AKÁR ALKALMAS, AKÁR ALKALMATLAN (2TİM 4, 2)

Egyházmegyénkből a fiatalok 2021. 07. 19–21. között vettek részt a Telkibányán és Máriapócsra megrendezett ifjúsági táborban és zárandoklaton. A tábor mottója az előző évekhez hasonlóan idén is a MENÖK kifejezés volt, melynek jelentése: *Merjünk növekedni Krisztussal!*

Ebben az évben a tábor témája az érzékszervek voltak. Hétfőtől csütörtökig minden nap egy-egy érzékszervvel foglalkoztunk részletesen. Az előadások és programok azt a célt szolgálták, hogy az érintésről, ízlelésről, szaglásról, hallásról és látásról gondolkodhassunk, elmélkedhessünk. A mindennapos szentmiséken és előadásokon olyan történeteket, gondolatokat hallottunk, amik a tábor után is elkísérnek minket. Mindezek mellett a kiscsoportos foglalkozások, beszélgetések alkalmával is sok újat tanulhattunk egymástól. Számos színes és változatos programon vehettünk részt. Közös főztünk vacsorát, túráztunk, játszottunk, sportoltunk. Lehetőségünk volt a *Szólj be a papnak!* című program keretén belül több kérdést is feltenni egyházmegyénk papjainak, valamint egy református lelkésznek is.

Péntek délután a táborozó csoport Levelekre utazott, ahonnan másnap a gyalogos zárandoklat indult az

egyházmegyei búcsú helyszínére. Mielőtt megkezdődött volna utunkat Máriapócsra, a lelki programok mellett közös fürdőzésre is volt időnk. Szombaton reggel többen is csatlakoztak zárandokcsoportunkhoz. Mindenki várakozással tekintett a 15 kilométeres út elé, azok, akik gyakorlott zárandokok és azok is, akik először vállalkoztak erre. Töretlen lelkesedéssel jártuk végig, közben imádságok és énekek készítették fel minket megérkezésre Máriapócsra.

Vasárnap részt vettünk egyházmegyénk búcsúján. Énekes, felolvasói és segítői szolgálattal emeltük a szentmise fényét. Megtapasztalhattuk, hogy milyen érzés egy nagy közösség tagjának lenni, hogy együtt mennyi mindenre vagyunk képesek.

Nemcsak Debrecenből, hanem az egyházmegye egész területéről is érkeztek táborozók. A közösen eltöltött hét folyamán megismerkedhettünk egymással, és számos új barátság kötődött, melyek a tábor után is jelen vannak az életünkben. Igyekszünk a táborban és zárandoklaton szerzett élmények segítségével közösen építeni egyházunkat.

Fekete Dorottya

A babánk története

20 21. 02. 04-én tudtuk meg, hogy babát várunk. Nagyon örültünk neki, ugyanis pár hónappal azelőtt sajnos elvesztettünk egy magzatot, így az előző hiányát is pótolta ez a kis csöppség. Azt gondoltuk, hogy ekkora veszteség után már most ez a baba szépen fog fejlődni, Isten kezében van, nem lehet semmi gond. 2021. április 8-án azonban váratlan, rossz híreket kaptunk. Ekkor a baba 12 hetes volt. Az ultrahang vizsgálaton magas nyaki tarkóredő méretet mértek (3,3 mm-t, ami határérték fölötti), s ami ennél is rosszabb, a szívében egy foltot és az agyában cisztákat találtak. Egy-egy ilyen elváltozás is gondot jelenthet, de három egyszerre (több orvos véleménye alapján is) rosszat jelent. Teljesen kétségbe estünk. Mindezek az eltérések kromoszóma-rendellenességre utaló jelek voltak, így erős volt a gyanú, hogy sérült, beteg gyermekünk lesz. Ezek a betegségek gyógyíthatatlanok, és mint köztudott nagy terhet rónak a család életére. És tudjuk, a legrosszabb dolog, ami történhet egy szülő életében az, hogy beteg, sérült gyermeke születik. Ezután a vizsgálat után elküldtek minket genetikai vizsgálatra, ahol az amniocentézist javasoltak, amely megmutatja, hogy valóban fennáll-e genetikai rendellenesség, vagy választhatunk egy másik vizsgálati módot, amely egy igencsak költséges, anyai vérből elvégzendő vizsgálat, ami úgyszintén a genetikai rendellenességekre vizsgál. Mivel az amniocentézisnek van egy csekély, de mégis előforduló vetélési kockázata, így abba nem szerettünk volna beleegyezni. Ezért 2021. 04. 12-én levették az anyai vérből vett mintát, melyet Hong-Kongba küldtek kiértékelésre. Az eredmény megérkezéséig 2 hét várakozási időt mondtak. Életünk legrosszabb időszaka volt ez. Bár az első gyermekünkénél is felmerültek problémák, melyek később, hála Istennek, eltűntek, ez még rosszabb, még kétségbeesőbb helyzetnek bizonyult. Volt olyan orvos, aki bátorított minket, hogy hátha nem lesz semmi baja a babának, de volt olyan orvos, aki a születés várható időpontját sem írta be, mint aki már teljesen lemondott volna arról, hogy ez a gyermek egyáltalán meg fog születni. A legszörnyűbbek azok a szavak voltak, amelyek azzal kapcsolatban hangzottak el, ha beigazolódik, hogy sérült a gyerek, akkor elvetethetem. Nem csak azért, mert katolikus vagyok, és az egyház ellenzi az abortuszt, de alapból, emberként, ha belegondoltam, rosszul voltam a gondolatától, hogy én egyezek bele egy ilyen kis emberi lénynek a meggyilkolásába, akinek már dobog a szíve bennem. Mégis örvénylettek bennem a rossz gondolatok, érzelmek. Hogy lesz a mi éle-

tünk, ha sérült gyermeket kell nevelnünk? Mi lesz a nagyobb gyermekünkkel? Hátterbe fog szorulni, neki sem lesz a testvére miatt teljes élete. Mi lesz velem? Hogy megyek majd vissza dolgozni? Hogy fogom őt ellátni? Arról, hogy ártsak ennek a babának, hallani sem akartam, de hogy felneveljek egy sérült gyermeket, azzal sem tudtam szembenézni. Egyedül egy dolog maradt: a remény, a hitünk, hogy én és a férjem hittünk abban, hogy Istennek hatalma van arra, hogy bármiféle rossz folyamatot visszafordítson, és van ereje ahhoz, hogy a gyermekünket meggyógyítsa. Sokszor úgy éreztem ez a kisbaba kell ahhoz, hogy Istenbe vetett hitemhez visszataláljak, ami a hétköznapi életemben és a COVID-járvány miatti bezárkózásban jelentősen megkopott. Talán soha annyit nem imádkoztam, mint akkor. Férjemmel és kisfiammal még a vérvétel előtti napon Máriapócsra zarándokoltunk fohászkodni a Szent Szűzhöz, aki olyan sokszor megsegített már minket, hogy járjon közben a mi gyermekünkért, majd miután levették a vizsgálatához a vért, minden nap imádkoztunk a férjemmel. A nyíregyházi Szent Imre-templomban ekkor volt egy olyan kezdeményezés, hogy megszentelt, kis Szent Család-szobrokat lehetett hazavinni és ezek a szobrok egy hónapig az adott családnál lehettek. Édesanyám, aki ebbe a templomba jár vasárnaponként, 2021. 04. 11-én kapott két ilyen megszentelt szobrocskát, melyek közül az egyiket nekünk adta, hogy egy hónapig nálunk lehessen. Ez előtt a szobor előtt imádkoztunk minden este. Egy kötött imát a születendő gyermekért a Párbeszéd Istennel című imakönyvből, egy Miatyánkot, egy Üdvözlégy Máriát, egy Most segíts meg Máriát és saját szavainkkal mondott imákat.

Az egyik este azon gondolkodtam, miért ne kérhetnék közbenjárást egy még nem szentté avatott, Istennek tetsző életet élő, az egyház előtt kedves embertől. Eszembe jutott Márton Áron püspök és Mindszenty József bíboros. Elkezdtem egy kicsit Mindszenty bíboros történetéről olvasni, és megrázott milyen nehéz élete volt és ezekben a nehéz helyzetekben is végig küzdött és megtartotta a hitét. Innentől fogva az esti imádságainkban a kis Szent Család szobor előtt hozzá is folyamodtunk. Kértük, hogy mivel oly kedves Isten előtt, járjon közben a mi születendő gyermekünkért, hogy jó eredményeket kapjunk a vizsgálatokon, és a gyermek egészséges legyen, és ha majd megszületik, egészségben, Istennek tetsző életet élhessen. Kértük az Urat, hogy mindazok az eltérések, amiket az orvosok találtak a babánál, Isten erejéből (hiszen neki van hatalma,

hogy megváltoztasson mindent) múljanak el. Szívódjanak fel a ciszták és tűnjön el a folt a kis szívében is, és adja meg, hogy ha lehet, ne legyen semmiféle kromoszóma-rendellenessége.

A minden este elmondott imákon kívül napközben is, amennyire tehettem, imádkoztam. Rózsafüzért mondtam és elkezdtem egy szent Rita-kilencedet is. Továbbá azokban az időkben egyre többször került a szemem elé különböző internetes katolikus csoportokban, írásokban Carlo Acutis, aki a mai kor fiataljainak igencsak nagy példaképe lehetne, és az ő segítségét is kértem. Küldtünk imaszándékot Lourdes-ba és Csíksomlyóra a kisbabáért, illetve imacsoportokban is kértem, hogy imádkozzanak érte. Szüleim és testvérem is sok fohászt mondtak a kicsiért.

Április 17-én, szombaton férjemmel és kisfiammal elutaztunk Mátraverebély-Szentkútra imádkozni. Ahogy napi rendszerességgel tettük, itt is kértük Mindszenty bíboros közbenjárását.

Április 20-án, az esti szent család szobor előtt való szokásos imádság után Szent Flórián élettörténetéről olvasgattunk a férjemmel, mivel korábban a Dominik név mellett szóba jött Flórián név is gyermekünk névadásával kapcsolatban. Az ő életének olvasása után egyszer csak volt egy olyan készítmésem, hogy nézzem meg az e-mailjeimet. Ez már körülbelül este 11-12 óra környékén lehetett. Soha nem szoktam már ilyenkor az e-mailjeimet nézni, de most erre a megérzésre hallgatva megnyitottam az e-mail fiókomat, melyre azelőtt nem sokkal a hong-kongi vizsgálat eredményéről megérkezett az üzenet! Nagy izgatottsággal nyitottuk meg a férjemmel, és azt olvastuk, hogy nagyon alacsony a kockázata annak, hogy a babánknak kromoszóma-rendellenessége legyen. Ami azt jelenti, ebben az esetben, hogy valószínűleg (99,9% eséllyel) a mi babánk egészséges!

Olyan hálát éreztünk Isten iránt, és tudtuk, hogy mindezt Neki köszönhetjük! Az is megdöbbenő volt, hogy 23-ra, péntekre vagy 26-ra, hétfőre ígérték az eredmény megérkezését, de mégis ilyen hamar, már 20-án értesülést kaptunk a jó hírről. Bár az orvosok fi-

gyelmeztettek, hogy még közel sem lélegezhetünk fel, mert sajnós a szívfejlődési rendellenesség még nem zárható ki teljesen, mi ennek ellenére bízunk, és erősen reméltük, hogy Isten a továbbiakban is megsegít minket és a kicsit.

Április 28-án egy kisebb baleset miatt be kellett mennem a kórházba, ahol megnézték a babát. A baleset miatt nem lett semmi baja a babának, viszont a szívében a foltot és az agyában a cisztákat továbbra is látták.

Május 18-án kellett mennem a klinikára 18. hetes ultrahangra és szívultrahangra. Itt ért minket a következő meglepetés, a következő csoda. Ami eltéréseket pár héttel azelőtt még láttak, azok ekkorra már nyomtalanul eltűntek! A ciszták felszívódtak és a baba szívében a folt sem volt látható. A szíve, hála Istennek, teljesen jól működött, így kizárták a szívfejlődési rendellenességet is. Mindezek után a genetikai vizsgálaton megerősítették, hogy az eddigi vizsgálatok alapján a mi babánk egészséges!

Bár orvosilag ilyen kis magzati korban bármi lehetséges, mi mégis úgy érezzük, hogy Isten csodát tett velünk. Bár nem érdemljük meg, de lehet éppen azért, hogy mindig higgyünk, és mindig hálásak legyünk jószágáért, meghallgatta imáinkat.

Nagyon nehéz időszak volt ez az életünkben és az elején sokszor megfogalmazódott bennem, miért pont mi velünk történik ez. Mégis úgy érzem, egész végig mellettünk volt Isten. Olyan mély hitem talán sohasem volt, olyan közel sohasem éreztem magam az Istenhez, mint azokban az időkben. Tudtam, hogy van egy mi Urunk, akinek semmi, de semmi nem lehetetlen, és bármennyire gyarlók vagyunk is, Rá támaszkodhatunk. Azóta is mindig azért imádkozom, hogy soha ne feledjem el ezt a mérhetetlen jószágát, és örökké hálás legyek neki.

Amit áléltünk és Isten csodájaként megtapasztaltunk, szolgáljon jó példaadásul a hasonló helyzetbe került házaspároknak arra is, hogy nem tarthatják a magzati élet kioltását az egyetlen kiútnak.

Mester Attila és felesége, Bernadett

Agyagtömbként...

AGYAGTÖMBKÉNT VAGYUNK ISTEN KEZÉBEN – ENGEDNÜNK KELL, HOGY FORMÁLJA ÉS MÉG SZEBBÉ GYÚRJA ÉLETÜNKET

A nyári időszak minden évben nagy fejtörést és izgalmat jelent a gyermekes szülők számára, hiszen manapság már számtalan tábor közül választhatunk. Amikor a hittanos tábor mellett döntünk, akkor Isten hívó szavára mondunk igent, aki minden lehetőséget megragad, hogy meghívjon minket. Az egyik ilyen lehetőség gyermekeink hittanos tábora.

A Megtestesülés Plébánián az idei nyár sem múlhatott el úgy, hogy ne szerveztünk volna hosszabb találkozást a hittanos és a vallás iránt érdeklődő gyermekeknek. A lassan már hagyománnyá váló kéthetes napközis táborunkat Debrecenben, a Nagyerdő szívében, a plébániánkon szerveztük meg. Nagy öröm számunkra, hogy a korábbiakról már jól ismertekhez – az ő lelkesedésüket látva – ismét sok új kisgyermek csatlakozott.

A tábor első hete úgy indult, hogy az iskolában még tanítás volt, ennek ellenére néhányan az iskolapad helyett már a maszk nélküli, mosollyal teli kinti tábort választották.

Az idei tanévben is hiányoztak az igazi, közvetlen találkozások, és mind a nevelők, mind a gyermekek vágytak arra, hogy nemcsak digitálisan, hanem fizikailag is megölelhessék egymást.

A Szentatya által meghirdetett Szent József Év adta az apropót, hogy a két hét témája Szent József, a sokoldalú, csendes szent legyen.

Ferenc pápa *Apai szívvel* kezdetű apostoli levelében így ír Szent Józsefről: „Tudjuk, hogy egy egyszerű ács volt (vö. Mt 13, 55), Mária jegyese (vö. Mt 1, 18; Lk 1, 27); »igaz ember« (Mt 1, 19), aki mindig készen állt Isten akaratának teljesítésére, mely az Isten által adott törvényben (vö. Lk 2, 22. 27. 39) és négy alkalommal álomban tártult fel előtte (vö. Mt 1,20; 2, 13. 19. 22). Egy Názáretből Betlehembe megtett hosszú és fárasztó út végén látta megszületni a Messiást egy istállóban, mert máshol »nem volt hely számukra« (Lk 2, 7). Tanúja volt a pásztrok és a mágusok imádásának (vö. Lk 2,8-20; Mt 2, 1-12), akik Izrael népét és a pogány népeket képviselték.”

Minden napot közös imával és vidám énekkel kezdtünk, a második hetet ráadásul egy nagy közös ünnepi szentmisével indítottuk.

Délelőttönként korcsoportokban együtt gondolkodtunk Szent József álmairól és azokról a tulajdonságai-

ról – alázat, szerénység, csendesség, elfogadás –, melyek bátran lehetnek számunkra is követendőek. Kicsik és nagyok együtt kérték Szent József közbenjárását életükre, családjaikra. A foglalkozások játékosan, jó hangulatban teltek, gyakran kreatív munkával záródtak. A legnagyobbak egy igazi szabaduló-szobás játékon vehettek részt, ami különféle izgalmas és furfangos feladaton keresztül segítette őket közelebb kerülni a menyeyi kincsekhez, és ezáltal elmélyítette hittanos ismereteiket is.

Délutánonként különböző helyeken jártunk és sok izgalmas dologban volt részünk. Az első héten a Debreceni Állatkertben illetve Hármashegyialján is jártunk. Pónin lovagoltunk, sárkányt eregettünk, és még süttünk is. Istennek hála, az idő minden nap alkalmas volt a programok megvalósításához.

Második héten agyagból báránys ceruzatartót készítettünk, ez a foglalkozás segített ráébreszteni bennünket, hogy Isten kezében nekünk is olyannak kell lennünk, mint az agyagnak, engednünk kell, hogy formálja életünket, és széppé alakítson bennünket. Itt is Szent József, a kétkezi munkás példáját követtük. A debreceni református Nagytemplom tornyában hálát adtunk Isten minden olyan teremtményéért, amit a szemünkkel láthatunk. A Szent Anna-székesegyházban Jézus nagyanyja közbenjárását kértük családunkért és hazánkért.

A közös játékok során még jobban megismerkedtek egymással a gyerekek, a kézműves foglalkozások keretében pedig mindenki saját képességeit tesztelhette. Kántorunknak, Máténak köszönhetően még az orgonát is megvizsgálhattuk, hogyan szólal meg, megnéztük, hogy milyen részei vannak, végül egy közös énekkel Istent dicsőítettük. A legnagyobb melegben pedig a plébánia udvarán lévő medencében hűsölhattunk. Így nem maradhatott el a várva várt fürdőzés élménye sem. Hálás szívvel gondolunk azokra, akik segítettek, hogy ez megvalósulhasson. Szívet melengető volt látni a gyermekek felhőtlen örömét.

Isten áldása szálljon a hitoktatókra, a segítőkre, akik ebben a két hétben áldozatos munkájukkal segítették a tábort. Szent József, a teremtő bátorságú apa kérjen áldást életükre, családjukra, hogy Isten százszorosán viszonzozzon minden szeretetet, segítséget már itt a földön is.

A két hét zárásaként Szakolyba kirándultunk. A Szent Lukács Görögkatolikus Integrált Szolgáltató Központ területén játszottunk, beszélgettünk, megcsodáltuk a gyönyörű görögkatolikus templomot. A nagyobbakkal pedig megtekintettük, hogyan élnek ott az emberek. Ez a betekintés is rádőbbsentett bennünket arra, hogy milyen fontos hálát adunk mindazért, amink van. Hiszen drága kincsünk az egészségünk, az ép elménk, amit mennyei Atyánknak köszönhetünk.

A nyár megkoronázása az elutazós hittantáborunk volt. Idén a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Tardra kirándultunk. A völgyben elnyúló települést két domb veszi közre, ahogy a mondás tartja: „*Tardiak vagytok, két part között laktok, ha a két part összemenne, Tardotoknak vége lenne.*”

A hét lelki témája a teremtés és a teremtésvédelem volt. A reggeli imánkban Isten egy-egy teremtményéről elméltünk, utána egész nap annak megóvására figyeltünk. „*Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet...*” (Ter 1,1). Érkezésünk napján már Isten legizgalmasabb csodáját, a csillagokat figyeltük. Az első napon csoportokban ismertük meg Isten teremtményét: a Földet. A frissen alakult csoportok még közös fotóra is invitálták a helyi lakosokat. Később arról beszélgettünk, hogy mi mit tehetünk azért, hogy megóvjuk Földünket. Amikor Isten éltető, tisztító alkotásáról, a vízről beszélgettünk, akkor megdöbbsentünk azon, hogy Földünk csupán 1%-a édesvíz, amiből az ivóvizet nyerjük. Ezért vigyáznunk kell, hogy ne pazaroljuk, ne szennyezzük. Négy formában is megcsodálhattuk Isten csodálatos

alkotását: Lillafüreden a vízesést, majd az Anna-cseppkőbarlangban a cseppkövek végén bébi cseppköveket láttunk. Délután hatalmas zivatar tört ránk, majd kora este Isten szövetségkötésének jelét, egy szivárványt láthattunk. A negyedik napon a növények kerültek figyelmünk középpontjába, amelyekért egy nagy gyalogtúra keretében adhattunk hálát Istennek. Az állatok kapcsán megbeszéltük, hogy Isten ma is azt a feladatot bízta az emberre, hogy uralkodjon a tenger halain és az ég madarain, a háziállatok, a mezei vadak és az összes csúszómászó fölött, amely a földön mozog (vö. Ter 1,26). Az utolsó napon pedig korunk nagyon fontos és mindennapos témájával foglalkoztunk: Isten az embert férfinak és nőnek teremtette, saját képmására, hozzá hasonlóvá. Isten minden alkotása jó, világunk így van rendszerben és egységben. Ebbe az egységbe az embernek nincs joga beleszólni, vagy azt átalakítani.

A tábor minden napján a helyiekkel közös szentmisén vettünk részt. A hét végén a gyerekek előadások formájában is megelevenítették a két teremtéstörténetet. Majd kreatív teremtésvédelmi reklámokat is alkottak. A közös strandolás, a kirándulások, a beszélgetések, a szentségimádás, lelkiismeretvizsgálat és gyónás, mind-mind közelebb hozták hozzánk Istent és az ő földi mennyországát.

Hála és köszönet plébánosunknak, Laci atyának, aki minden évben lelkesen kísér minket. Isten áldja hitoktató kollégámat, Zolit, aki a hét lelki programját vezette idén is. Szűz Mária oltalmazza kolléganőmet, Kingát, aki gyakorlatias munkájával segítette ezt a hetet is.

Bízom benne, hogy a következő tanév végén is Isten munkatársai lehetünk, és ugyanilyen lelkesedéssel szervezhetjük a táborokat. Remélem, a szülők jövőre is meghallják, és engednek Isten hívó szavának, és igent mondanak a hittantáborokra.

Jakab Zsuzsanna hitoktató

Emlékkötetet és fotóalbumot adtak ki a debreceni reformátusok és katolikusok gondozásában a pápalátogatás 30. évfordulójának emlékére

Hogy legyenek egygé

EMLÉKKÖNYV SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA DEBRECENI LÁTOGATÁSÁNAK 30. ÉVFORDULÓJÁRA

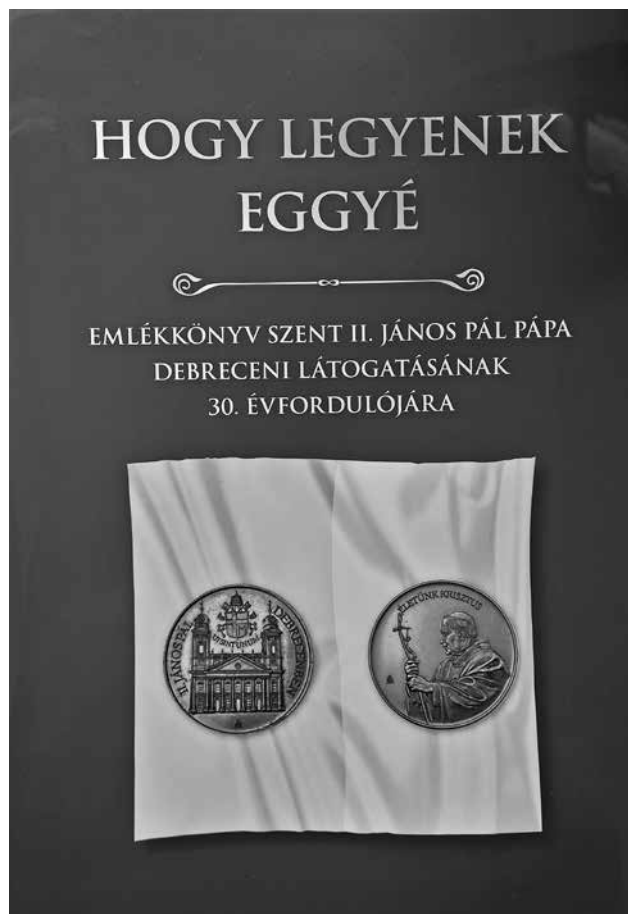
A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye kiadásában és szerkesztésében megjelent emlékkönyv borítóján bal felől látható a Magyar Katolikus Püspöki Kar Pápalátogatást Előkészítő Irodája 6+1 darabból álló éremsorozata debreceni érméjének előoldala a debreceni református Nagytemplom főbejáratával, fent a két torony között a pápa címere kulcsokkal és tiarával, alatta latinul: UT SINT UNUM — Hogy egy legyenek (Jézus főpapi imájából, Jn 17, 21), lent a hivatalos jelzés (a Mária-monogramon álló kereszt). Jobb felől látható ugyanezen éremsorozat 7. darabjának előoldala: II. János Pál pápa az apostoli kereszttel és fölötte apostoli látogatásának mottója: Életünk Krisztus. Az érem tervezője Fritz Mihály.

A kötet elején olvashatjuk a püspöki és nagyköveti köszöntőt, valamint a szerkesztői ajánlást. Az 1. rész bemutatja Szent II. János Pál pápa életútját, a világjáró pápa apostolkodásának stílusjegyeit és lelkipásztori látogatásának az országos sajtóban és a Hajdú-Bihari Naplóban is követhető hazai, debreceni és vatikáni előkészületeit.

A 2. rész bemutatja lépésről lépésre a Szentatya debreceni látogatásának minden mozzanatát azzal kezdődően, hogy augusztus 18-án kevéssel 17 óra előtt szállt le a pápát és kíséretét szállító helikopter a Nagyerdei Stadion déli kapujához közeleső területen. Ebben a fejezetben olvashatjuk a teljes ökumenikus igeliturgiát, a vendéglátó Kocsis Elemér református püspök köszöntőbeszédét és a Szentatya elhangzott homíliáját, valamint a gályarab-prédikátorok emlékoszlopa megkoszorúzásához vezető sajátos fejleményeket.

Ez a rész tartalmazza Kocsis Elemér református püspök 2005-ben megjelent, továbbá 21 római és görög katolikus, valamint református szemtanú – közöttük püspökök, papok, lelkészek és világi Krisztus-hívők – élményszerűen megírt visszaemlékezését. A 2. rész a pápalátogatást követően a Hajdú-Bihari Naplóban közölt reflexiókkal válik egésszé.

A 3. rész időrendi sorrendben gyűjti össze a pápalátogatás Debrecen kultúrájában és hitéletében meg-

érett áldásait, valamint ismerteti, milyen lelki táplálékhoz juthat, és milyen szellemi útravalót kaphat II. János Pál pápa köztéri szobrának szemlélője.

Az emlékkönyv zárszava egy latin nyelvű elégia *Szent II. János Pál kegyes emlékezetére* címmel. A rövid elégiát nehéz hitelesen lefordítani, különösen disztichonban (hisz akkor már műfordítás lenne, tehát más vers). Gondolatai abból az ihletből táplálkoznak, amelyet „magyar-lengyel szívű” szerzője, dr. Németh Béla aranydiplomás tanár, hitelesen él át:

*„Téged minden nép dicsér, engedd meg ezt barátként
a pannoniai Krisztus-hívőknek is!
Hiszen te a lengyelek ékessége és (a síríg) odaadó barátja vagy, ki Máriához méltón halálig követted Őt.
Mennyire örül gyönyörű Anyánk, Polonia, s énekel téged
a legfelső Királyhoz méltón dicséretekkel.
Veled együtt harcolunk, Mária népe, gyakran küzdve karddal és örvendve borral (ahogy megszoktuk).
Előttem egyetlen pápa sem múlhat felül Téged, mert
mind tekintélyben, elfogadottságban különb voltál.”*

Az emlékkönyv képmellékletében megtekinthetők a pápa debreceni látogatásáról készült válogatott fényképfelvételek és a látogatással kapcsolatos dokumentumok.

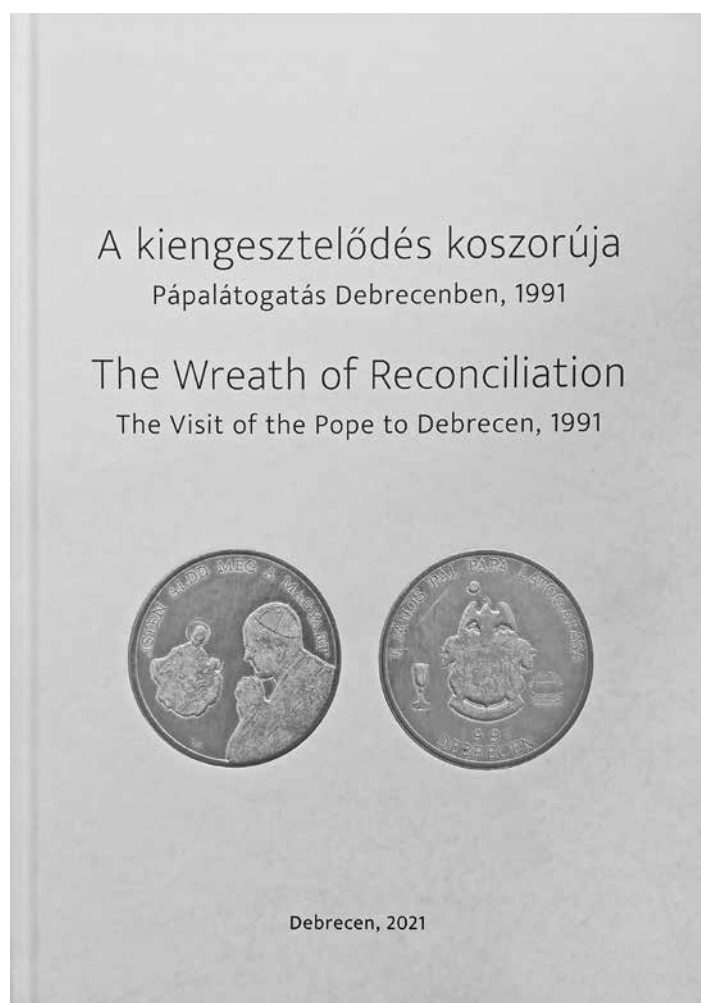
A kiengesztelődés koszorúja

A Tiszántúli Református Egyházkerület és a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye közös kiadásában és Fekete Károly püspök szerkesztésében megjelent fotóalbum Hapák József fotóművész felvételeit tartalmazza a Szentatya debreceni látogatásáról, a református Nagytemplomba történő belépésétől a Gályarabok emlékoszlopának megkoszorúzásáig.

A kiadvány bilingvis, magyar és angol nyelven jelent meg. Olvashatjuk benne Kocsis Elemér református püspök pápaköszöntő beszédét és Szent II. János Pál pápa Nagytemplomban elhangzott homiliáját.

A címlapon *II. János Pál pápa látogatása Magyarországon* elnevezésű emlékérem-sorozat debreceni helyszínének darabja látható. Kibocsátotta a TRADORG-E Kft. Anyaga aranyozott (Au: 3 mikron), súlya 150 g, átmérője 65 mm és tervezője Bognár György. A fotóalbum címlapján balról látható a pápa mellképe balra néző profillal, imára kulcsolt kézzel (reverendában, fején pileolus), pillantását a bal oldalán lévő, felhőkön trónoló Patrona Hungariae-ra (Magyarok Nagyasszonyára) veti. Szűz Mária fején a Szent Korona, jobbában jogar, baljában a gyermek Jézus az országalmával, talpa alatt holdsarló – mindkettő dicsfényel.

A fotóalbum címlapján jobbról látható Debrecen városának történelmi címere: csúcsos pajzs az Isten báránya glóriával, keresztes zászlóval, lábai alatt a Szentírás, hátul pálmafa, a pajzs körül takarók, felette zárt, koronás sisak. A koronában lángok közül feltámadó fénymadár. A madár feje felett balra napkorong. A pajzs alatt szalagon két sorban felirat: HA AZ ISTEN VELÜNK, KICSODA ELLENÜNK (ROM. VIII 31). A címer bal oldalán úrvacsorakehely, jobb oldalán az ökumené jel-

képe – az egyház hullámokon úszó hajója – fölötté okoumene jelmonddal, amely a lakott föld kereszténységét jelöli.

Mindkét kötet belső kiadvány, kereskedelmi forgalomban nem kapható.

Állandó szolgálati lehetőségek plébániánkon

- A vasárnapi szentmisére érkezők fogadása a szentmise előtt kb. 20 perccel a székfoglalóban.
- Templomunk őrzése a hétköznapi és vasárnap délutánonként néhány órában.
- Templomunk bemutatása előre bejelentkezett csoportoknak magyarul, angolul vagy németül.
- Látogatók kalauzolása az Őseink Hite kiállításán.

Szeretettel várjuk azon diákok és felnőtt testvéreink jelentkezését, akik szívesen részt vennének ezen szolgálatokban! Önkéntes szolgálatvállalásukért illesse őket hálás köszönet!

A székesegyházi főplébánián az alábbi életkorhoz kapcsolódó közösségek várják a csatlakozni vágyó érdeklődőket elmélyülésre a katolikus hitben

Közösség	Mikor?	Hol?	Vezető(k)
----------	--------	------	-----------

Gyermekeknek

Ovisok, 1., 2., 4., 5. és 6. osztályosok	Péntek 16.30-tól	6. és 7. terem	Szalontainé Virágh Viktória és Feketéné Nagy Magdolna
Gyermekkórus	Szombat 09.00-től	Székesegyház	Dobos Mihály kántor
Ministránsok	Szombat 09.00-től	5. terem	Szidor János
Elsőáldozásra készülők	Szombat 10.00-től	5. terem	Szidor János

Ifjúságnak

Egyetemisták	Csütörtök 18.45-től	Plébánia	Szidor János
14-18 évesek	Péntek 18.00-től	Plébánia	Szidor János

Felnőtteknek

Fiatal családосok	Minden hónap 3. Vasárnapján 15.30-tól	7. terem	Szidor János
Bibliaóra	Hétfő 18.45-től	7. terem	Krakomperger Zoltán
Katekumenátus	Kedd 18.35-től	5. terem	Krakomperger Zoltán
Filmklub	Minden hónap 3. Keddjén 18.00-tól	Szent József G. díszterme (Szent anna u. 17.; II. Emelet)	Dobi László
Mária légio	Szerda 08.45-től	6. terem	Orosz Lőrinc
Idősek akadémiaja	Minden hónap 3. Szerdáján 09.00-től	Szent József G. díszterme (Szent anna u. 17.; II. Emelet)	Berényiné Dr. Felszeghy Márta
Pió atya leányai (asszony- és lánykör)	Minden hónap 1. Péntekén 18.45-től	5. terem	Krakomperger Zoltán
Férfikör	Minden hónap 2. Péntekén 18.45-től	6. terem	Krakomperger Zoltán
Elmélkedő gyaloglás	Minden hónap 4. Szombatján 14.30-tól	Nagyerdő	Filep Csaba és Krakomperger Zoltán
Útkereső (18 és 30 év közötti egyedülállóknak)	Minden hónap 4. Péntekén 18.45-től	5. terem	Krakomperger Zoltán